

CÍRKEVNÍ SBOR ECAV v ČR v PLZNI

ZPRÁVA FARÁŘE ZA CELÝ ROK PÁNĚ 2020

verze: 15. června LP 2021

Tomáš Matouš Živný

„Milost Vám a pokoj!“¹

Milé sestry a milí bratři, přátelé v Kristu!

0. Úvod

„*Nejsme zkoušeni proto, abychom byli vystrašeni a měli zahynout, ale proto aby vyšla najevo síla slova a rostla víra, která zahálkou opadla...*“ tímto citátem našeho Reformátora² bych rád zahájil svou výroční farářskou zprávu za uplynulý (loňský) 2020. rok Páně. Jednalo se o rok největší zdravotní krize, jakou lidstvo zatím v 21. stol. zažilo a, jak se shodují mnozí, o rok největší krize od 2. světové války... největší krize, kterou jsme zažili (resp. kterou pamatujeme)... největších omezení našich samozřejmě vnímaných lidských práv a svobod právě od „války“, přičemž se ukázalo, že my mladší (tím myslím sebe jakožto třicátníka) jsme se s tím, poněvadž jsme totalitní minulost vlastně už nezažili, vůbec neuměli srovnat. Zdravotní krize trvá doposud, třeba nyní (červen 2021) se zdá, že její hlavní nápor konečně, také a hodně díky očkování, ustupuje; na obzoru však již je krize další – ekonomická. Otázka „Kde byl / je v této krizi Bůh?“ je tak otázkou docela na místě. NE, nemíním zde po (špatném) vzoru fanatických kazatelů minulosti automaticky označovat koronavirus za Boží trest a až vůbec ne za Boží trest za konkrétní hřích (Špatným a smutným příkladem tohoto myšlení nám budiž nejmenovaný pravoslavný biskup, který koronavirus tak dlouho označoval za Boží trest za homosexualitu až na koronavirus sám zemřel.); nemíním koronavirus theologicky vůbec interpretovat... nemoci, epidemie i pandemie jsou věci přirozené a přírodní (třeba na nás jejich nápor působí až apokalypticky nepřírodně)... Bůh jistě pracuje i s přírodou, ale jak a za jakým účelem je pouze věc Boží.

Ale přece se nám v nastalé krizi ukázalo něco podstatného a důležitého, co lze ve víře promýšlet a snad i zužitkovat: Nastalá krize se nám totiž tím, že jsme často byli nuceni být jen s nejbližší rodinnou či dokonce jen sami se sebou, stala příležitostí k přemýšlení... měli jsme najednou čas... navíc se – vzhledem k obavám o život i budoucnost – stala probíhající krize také krizí existenční a existenciální, a tedy příležitostí k promýšlení toho, na čem opravdu (ne)stojí náš život, co je v našem životě to důležité a co za takové jen považujeme.

Každá krize je vlastně zkouškou (a tedy vždy již i zkouškou naší víry / důvěry). Jenže každá zkouška je vzhledem k jejímu pozdějšímu výsledku buď příležitostí – pokud ve zkoušce uspějí, neboť otevírá nové a mnohdy nečekané možnosti, anebo průšvihem, ale i novou výzvou – pokud neuspějí či selžou. My, Češi a Češky, to v našem jazyce ovšem umíme dobře odlišovat, a tak mluvíme jednou o „zkoušce“, jindy o „pokušení“... o zkoušce tehdy, když je kýžený pozitivní výsledek – úspěch, o pokušení tehdy, když se bojíme neúspěchu a ten je viděn jako nebezpečný svod. Termín „zkouška“ vnímáme světsky a pedagogicky, termín „pokušení“ vnímáme nábožensky či „sexuálně“. Ovšem biblické jazyky, tedy myslím speciálně na starořečtinu, takovéto rozdělení nečiní, znají jen termín jediný πειρασμός – *peirasmos* je jak „zkouška“, tak „pokušení“ a (nejen) o překladu rozhoduje vlastně až výsledek.

1 Tímto citátem věty z vícera epištol apoštola Pavla, která byla obvyklým a hlubokým apoštolovým pozdravem, začínám i já, po vzoru našeho reformátora Martina Luthera, který tak své dopisy rovněž začínal rád, zvláště ty pastýřsko-útěšné. Luther ovšem ještě rád doplňoval jméno „Ježíš!“, aby sobě i adresátům (a nám) připomněl, v kom máme to, o čem apoštol mluví.

2 WA 25, 318, 26–27

Byla nám naše křesťanská víra v korona-krizi oporou a zdrojem naděje? Pakliže ano, obstáli jsme, pokud ne – je docela na místě se hodně zamýšlet nad svou vírou... Nechali jsem se i díky mediální masáži totálně vyděsit, anebo jsme rizika hodnotili odpovídajícím způsobem a s nadhledem? Takové a podobné otázky je třeba si klást.

Ovšem **do zprávy faráře patří ujištění o tom, že víra je zdrojem naděje v jakékoli krizi, ano i v koronavirové**, ano i v takové, jejíž přirozený výsledek může být nedobrý i fatální... Nepřestává přece platit, co krásně zapsal (v dobách, kdy byl život mnohem náročnější a ohroženější): „*Nepotká vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.*“ (1. Korintským 10, 13) Nově a plně k nám zase může mluvit modlitba Páně – Otčenáš a tamní prosba: „*A nevydej nás do pokušení, ale vysvobod' nás od zlého.*“ Všechno je – i my **jsme – v dobrých rukou Božích, obklopuje nás láska.**

Sestry a bratři, zůstaňte proto v Pánu a mějme naději! Dopadne to dobře!

1. Obecně

O krizi již tedy bylo řečeno více než dost, ale přece ještě dvě poznámky:

To, co nám **krize vzala** byla fyzická účast na Bohoslužbách a měsíce mezilidských kontaktů a vztahů. Na dobrovolné sebeomezení a preventivní neúčast na Bohoslužbě se dívám s pochopením a laskavě, poněvadž chápu, že pro mnohé to byla cesta správná, jak neriskovat třeba i život; na vládní zákazy a zásahy do našich náboženských práv se však dívám spíše nelibě... a neměli bychom si tato práva nechat tak snadno omezit a vzít, zvláště když jsme schopni rozumného sebeomezení → Krize mi / nám vzala důvěru ve stát a jeho rozumná řešení také v oblasti práv církví.

To, co nám **krize dala** je schopnost více působit ve virtuálním prostoru internetu a ovládat lépe nové technologie.

Myslím, že povědomí o tom, že to co jsme léta považovali za samozřejmé a všední (svoboda pohybu, pobytu, shromažďování, dobře fungující zdravotnictví či maličkosti jako možnost kdykoli posedět s přáteli v hospodě), vůbec tak samozřejmé není a že jde o svobody vzácné a drahé, je **prohlédnutím důležitým**. Snad za tyhle malé velké věci budeme umět mnohem více děkovat.

2. Konkrétně

a) Bohoslužby

– Se v době, kdy se konat mohly (tedy mimo „jarní lockdown“), konaly **každé pondělí od 18.00** (až na „prázdninové výjimky“, jsem kázal já; vypomohli bři f. David Jurech, j. Dominik Žbánek a j. Ondřej Kotsch).

– Bylo pokračováno také v tradici **večerních nedělních Bohoslužeb** v kostelíku, které se **konaly každou neděli od 20.00 do prázdnin a od 19.00 po prázdninách** (samozřejmě s výjimkami „jarního“ a „podzimního lockdownu“); na těchto Bohoslužbách jsme se pravidelně střídali s br. f. Ondřejem Pellarem (farář ČCE Rokycany), za což mu patří největší dík! Po prázdninách byl změněn i ideový charakter Bohoslužeb, a to tak, že jsme upustili od jejich primárně studentského zaměření.

– **Bohoslužby podle tradice ECAV SK** se konaly nepravidelně jako domácí Bohoslužby u ses. Eleeny Pleschingerové, za což ji patří vřelý dík!

– Vedle nedělních služeb Božích byly slaveny i tyto Bohoslužby:

- pátek 20. dubna 2020 – Velký pátek, který byl slaven „pololegálně“
- čtvrtek 1. května 2020 – Nanebevstoupení Páně

- čtvrtek 24. prosince 2020 od 14.00 – Narození Páně
 - pátek 25. prosince 2021 od 00.00 – vigilie Narození Páně,
- V čase, kdy se Bohoslužby konat nemohly, což byla i velikonoční doba, byla k dispozici buď kázání psaná, anebo videonahrávky kázání. On-line pobožnost se konala v sobotu 31. října 2020 k Památce reformace.

– 2. 5. 2020 bylo možné shlédnout Bohoslužby naší církve ve vysílání ČT (slovenská liturgie, kázání br. bp Marian Čop).

– Co se týče účasti: **Jsem vděčný, že sbor žije!** Vzhledem k pastoračně relevantnímu „argumentu strachu“, k vývoji pandemie a k protiepidemickým omezením **nepovažuji statistiku účasti na Bohoslužbách pro rok 2020 za relevantní.**

– **Biblické hodiny** se (s výjimkou prázdnin) **konaly pravidelně v době před covidem 1× týdně ve čtvrtek od 18.00 a pak od 19.00:** v prvním běhu byla snaha probrat knihu Jób, v druhém pak list Římanům, ke konci roku jsme se začali věnovat perikopám k následující neděli. Konali se do lockdownu prezenčně, pak on-line.

– Byly konány **biblické hodiny ve stacionáři Diakonie ČCE pro mentálně postižené Človíček** na různá témata, konány byly (opět s výjimkou „jarního lockdownu“) buď prezenčně, anebo **poté on-line ve čtvrtek ráno od 8.30**, přičemž jsem se střídal s br. f. Karlem Šimrem z ČCE Chrást vždy po měsíci.

– **Každý týden (až na výjimky) jsem konal soukromé biblické hodiny pro vdovu po faráři ČCE sestru Holou (tchýně J. Esterleho);** konaly se nejprve osobně každý čtvrtek od 15.00, pak telefonicky v různé dny.

– **Bylo vyučováno náboženství ve škole Elementária**, když bylo školství „otevřené“; účastnili se děti z prvního stupně ZŠ, a sice ve školním roce 2019/2020 tři a ve školním roce 2020/2021 šest. Je krásné, že škola o vyučování náboženství stojí a sama mě kontaktuje ☺.

– Když to vyšlo, byl jsem Honzou Esterlem s výjimkou prázdnin každý týden vyučován zpěvu, za což mu patří dík.

– V rámci svého farářského úvazku jsem vypomáhal v okolních sborech: ČCE Chrást (když br. f. Šimr potřeboval být jako administrátor jinde), ČCE Dobříš a také tamní kazatelská stanice v Hořovicích a také v ČCE Merklín.

b) Svátosti

– **Na každých Bohoslužbách**, jak jen to bylo možné, byla vysluhována Svátost **Eucharistie**.

– Každý účastník měl na výběr ze dvou možných způsobů přijímání:

- 1) namočení hostie – těla Kristova v krvi Páně v kalichu,
- 2) napitím se krve Páně ze společného Kalicha.

– **Křest svatý** se v našem sboru udál v r. 2020 celkem **tříkrát a pokaždé šlo o Křest dítěte:**

- 15. 2. 2020: **Viktor Kostikov**,
- 19. 9. 2020: **Samuel Rauch** (rodiče jsem předloni oddával),
- 26. 9. 2020: **Alex Mocan** (cizinci, sousedé od kostelíka),

– **Zpověď** byla rovněž vysluhována na **každých službách Božích**; na několika zkušebních Bohoslužbách on-line (dvoucestných) byla všeobecná zpověď přisloužena rovněž.

c) církevní služebnosti

– Konfirmační příprava ani konfirmace se v r. 2020 v našem sboru nekonala.

– **Svatby** se ve sboru odehrály **tři**:

- 8. 8. 2020 **novomanželů Sotákových**³ (v Chebu),
- 29. 8. 2020 **novomanželů Podlahových**⁴ (v Litomyšli),
- 14. 11. 2020 **novomanželů Tykalových** (kvůli zákazům na poli na Klatovsku).

– **Pohřby** se ve sboru odehrály **dva**, a sice **nečlenů sboru**:

- 18. 6. 2020 sestry Věry Vyzrálové (na žádost manžela), šlo o uložení urny do hrobu;
- 25. 3. 2020 sestry Jarmily Jiranové (na žádost dcery), šlo rovněž o uložení urny do hrobu.

– **Ranní modlitby v Chrástu**: Ve spolupráci s Chrásteckým sborem ČCE bylo možné (s výjimkou „lockdownů“) se **každé pondělí od 7.30** zúčastnit ranní modlitby (laudy, ranní chvály); po modlitbě vždy následuje společná snídaneň.

d) práce s dětmi

– Se pro absenci dětí ve sboru nekonala.

e) další akce a události pro sbor významné⁵

– **Alianční týden modliteb**, coby tradiční akce plzeňské ekumeny, do které je sbor zapojen, se uskutečnil v lednu 2020:

- v pondělí 6. ledna jsme bratry a sestry z ekumeny přivítali u nás v kostelíku: kázal farář ECM z Bolevce Pavel Kuchynka,
- v pátek 10. ledna jsem pak kázal já v modlitebně CASD (tzv. KCC ve Skvrňanech).

– Výroční sborový **konvent** proběhl bez problémů v pondělí **17. února 2020**.

– 26. 2. 2020 jsme spolu s Chrásteckým sborem ČCE v Chrástu vstoupily do postní doby (Kdo mohl tehdy tušit, jak to bude... ?) Bohoslužbou k popeleční středě s udílením popelce.

– Těsně před zákazy a „prvním lockdownem“ jsme v rámci roku Jiřího Třanovského stihli u nás v Plzni **7. března uspořádat vernisáž výstavy o Jiřím Třanovském** (panely v předsálí kostela), **která byla spojena s přednáškou br. f. Jakuba Retmaniaka ze LECAV (Slezsko) & koncertem Ad laetitiam** (Esterlovci a spol.).

– 23. května 2020 jsme se od 15.00 i přes nepřízeň počasí (měli jsme stany) uskutečnila **tradiční poutní Bohoslužba u Tří lip** (rozcestí u Bušovic), kde jsem posloužil Večeří Páně; akce je tradičně pořádána sbory ČCE v Chrástu, ČCE v Rokycanech a naším.

– V 9.00 byl **28. června z našeho sboru živý přenos rozhlasových Bohoslužeb**, tentokrát jsem ke kázání pozval br. f. Karla Šimra z Chrástu. [Přenos si je možné poslechnout odtud!](#)

– **O prázdninách** se uskutečnilo osmero pastoračních setkání „**na pivo / kávu s farářem**“.

³ Bratr Daniel Soták je synem slovenského ev. a. v. faráře.

⁴ Oba občas chodívají na nedělní večerní Bohoslužby u Ježíška a jsou aktivně věřící.

⁵ Vzhledem k nedostatku zájemců musel být plánovaný sborový výlet: 22. srpna 2020 do Domažlic, zrušen.

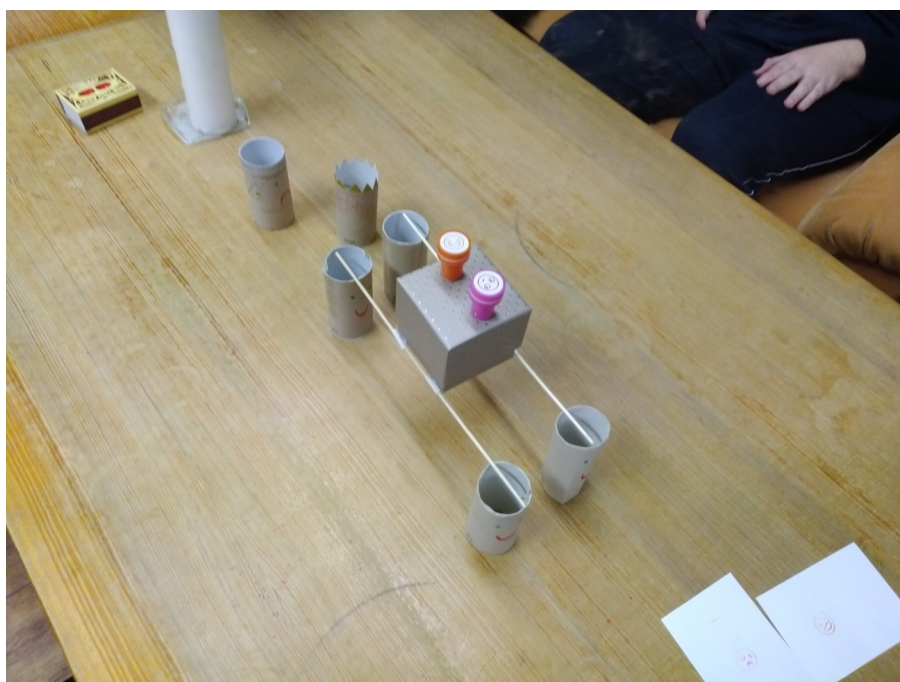
- 24. srpna bylo u Ježíška vyzváněno na připomenutí toho, co se dělo v Bělorusku: protesty lidí proti diktatuře. Naše zvony bili, aby nebili lidi v Bělorusku.
- 31. října na Den Reformace jsme s farářem ČCE Mikulášem Vymětalem vypustili naše edukační video o reformaci. [Video je dostupné zde!](#)
- 15. listopadu od 14.00 jsme si v kostele Panny Marie („záložní katedrála“) připomněli oběti dopravních nehod a modlili se také za jejich rodiny v rámci Dne obětí dopravních nehod.
- 13. prosince (2. neděle v prosinci) se v kostelíku uskutečnilo vzpomínání rodičů, kteří přišli o své dítě, jako připomínková událost Zapalme svíčku.

3. Názorně

- *výroční sborový konvent (ještě před COVIDem)*

- *práce ve Človíčku, zde vyobrazení příběhu o tom, jak král David přinesl do Jeruzaléma Boží schránu...*

– Plakát k výstavě:

4. Závěrem

– Statistika úřadu:

1. Sborový **konvent se odehrál jediný**: výroční a řádný, a sice 17. 2. 2020.
2. Sborové presbyterstvo zasedalo celkem 7× – 23. 1. (řádne), 17. 2. (mimořádně s konventem), 25. 6. (řádne), 2. 9. (řádne), 14. 9. (mimořádně), 1. 10. (řádne) a 21. 12. (řádne).

– Statistika členské základny sboru: Na konci roku 2019 měl sbor **35** členů na konci roku 2020 pak již **38** členů, což je nárůst o **3** členy.

- Křtem přibyla čtveřice dětí (viz výše).
- **1. 8. 2020** se ze sboru odhlásila a **přehlásila** se do CS ECAV v Praze tam žijící **ses. Veronika Alžběta Vytlačilová**.

– Jelikož byla na synodu církve, který se konal distančně (hlasování *per rollam*) přijata nová „Koncepce rozvoje církve pro roky 2021–2025“, **otevřely se pro sbor otázky dalšího směřování**.

– **Br. farář vykonával po celý rok 2020 zároveň funkci administrátora CS v Praze, což mu zabíralo část jeho času.**

– No tomto místě by se slušelo uvést výhled pro sbor do budoucna, jenže já tuto svou práci píši až / už v polovině roku následujícího (6/2021). Tak jen přidám slova naděje, že snad druhá polovina roku 2021 bude již zdravotní krizí, která nás provázela po celý rok Páně 2020 a stále nás provází, přece jen poznamenána méně, že se podaří situaci zvládnout. Za to se také modlím.

– Otevřenou otázkou zůstává, jak si náš sbor povede v časech, kdy je jednak potřeba myslet na samofinancování církve, jednak na obzoru vážná ekonomická krize... ale vzdor tomu všemu (a tak trochu i díky tomu všemu, neboť nám to říká, že my to „v rukou“ rozhodně nemáme) máme naději, že jsme v dobrých Božích rukách, naší nadějí je právě proto Kristus!

S modlitbou na Vás všechny myslí

bratr Tomáš, Váš farář

P.S.: Díky, celému sboru! Tedy Bohu díky!

Stručný přehled

0.	Členové sboru	38 (+3)
1.	Bohoslužby	Neděle 19.00 (vždy s Večeří Páně, ekumenická) Pondělí 18.00 (česká tradice, vždy s Večeří Páně) Neděle občasné (slovenská tradice) nekonány: 13. 3. – 1. 5. 2020
2.	„nedělní účast“	– nerelevantní –
3.	Křest	4× (vše děti)
4.	Konfirmace	žádná
5.	Církevní sňatek / požehnání manželství	3×
6.	Církevní pohřeb	2×
7.	Dětská besídka	– nekoná se –
8.	Vyučování náboženství	1× týdně, pátek 13.30 Pokud škola funguje.
9.	Biblická hodina	1× týdně řádná 1× týdně ob měsíc, DČCE Človíček 1× týdně soukromá
11.	Na pivo / kafe s farářem	8×

V Plzni, 15. června 2021

Tomáš Matouš Živný, sborový farář